

باغی پر از شکوفه

اعظم خجسته

www.ketab.ir

سازمان اسناد و کتابخانه ملی - اسناد - اسناد - اسناد - اسناد - اسناد - اسناد - اسناد

نام: باغی بر از شکوفه
سازنده: اعظم خجسته
چاپ یکم: اسفند ۱۴۰۱
شماره: ۸۰۰ نسخه
شماره: ۹۷۸-۶۲۲-۹۳۰۷۹-۷
چاپخانه: هدی
صحافی: ترجمه
طرح جلد: سیاوش برادران

نامه

انتشارات نامونته
نام: باغی بر از شکوفه
سازنده: اعظم خجسته
چاپ یکم: اسفند ۱۴۰۱
شماره: ۸۰۰ نسخه

شماره: ۹۷۸-۶۲۲-۹۳۰۷۹-۷
چاپخانه: هدی
صحافی: ترجمه

طرح جلد: سیاوش برادران

عنوان و نام پدیدآور: باغی بر از شکوفه / اعظم خجسته / اعظم خجسته (اعظم خجسته)
سرشناس: خجسته، اعظم، ۱۹۵۰ - م.
مشخصات نشر: تهران: نامونته، ۱۴۰۱
مشخصات ظالمری: ۱۴۰۲: ۱۰۱ ص.، ۲۱۰ م.
شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۳۰۷۹-۷-۷
و ضعیت فهرست نویسی: غایب
پادداشت: چاپه دیگر: ترجمه‌ستان، ۱۴۰۱
موضوع: شعر فارسی - قرن ۱۴
Persian poetry - ۱۴th century
رد پندی کنگره: PIR ۸۰۰-۸۰۰
رد پندی نویسی: ۱۴۰۱/۶۲
شماره کتابشناسی ملی: ۹۰۹۰۸۶۰
الاملاکات رکورد کتابشناسی: غایب

فهرست

رود شو، آب ایستاده نشو.....	۱۱
پادشاه دل نباشی، تخت و تاج افسانه است.....	۱۳
من به جایی رسیده‌ام، که مرا آتش و آب و نور می‌فهمد.....	۱۵
عاشق شدن لیاقت هر بی‌اراده نیست.....	۱۶
آکنده از امیدم و دل‌مرده نیستم.....	۱۸
ای روحیه‌داران، سخن از روح بگویید.....	۱۹
به لطف یاد تو پر از جوانه می‌شوم، خدا.....	۲۰
چنانکه فصل خزان برگ زرد می‌ریزد.....	۲۱
هر که شر بریا کند در زندگی، اشمنده یاد.....	۲۲
بادی شدیم و جانب صحرا شتافتیم	۲۳
لطفن از درد نالیم! شفا در راه استا.....	۲۴
شب یلدا، شب چله، شب راز.....	۲۵
شهرها همچو «وادی خاموش»، کوچه‌ها گورهای بی‌مرده	۲۶
دوستان، می‌شد کمی از حال دوران گتب زنم؟	۲۷
«دلم گرفته، ای دوست» در این محیط بسته	۲۹
نگذارید، که سهم دلمان دود شود	۳۰
حضورت آن شب، ای بانو سرایا گل‌فشنای بود	۳۲
یک غروب قشنگ پاییزی که هوا چون همیگه باران بود	۳۳
شب در نگاه روشنم اصلن سیاه نیست.....	۳۴
روزی، که عطر عشق شود گم، چی می‌کنی؟	۳۵

۳۷	شکوه صلح منم، حرف جنگ را نزیند
۳۸	لبخند بزن تا این، اندوه به سر آید ...
۴۰	بهار امسال پردرد و بلوور روح بشکسته ...
۴۱	زاوی بغل گرفته، چرا دل فسرده‌ای؟ ...
۴۲	نفس سبزه به گلزار و چمن داد خدا
۴۳	هر کو محمد است پیغمبر نمی‌شود ...
۴۴	ای همد و همرازم، ای حضرت تنهایی ...
۴۶	گریهی انگورها در جامها ...
۴۸	اینجا من و تنهایی، شب‌ها همه شب، یا هوا!
۵۰	نگذار باغ عاطفه‌بی بی‌اسف شود ...
۵۱	بیگانگی بس است، کمی آشنا شوید ...
۵۳	هوای گریه دارم و ولی به دیده آب نیست ...
۵۵	از تار و پود آب تو را آفریده‌اند ...
۵۷	می‌ریزد از لبان تو بس نازنین غزل ...
۵۸	مجنون شعر امروز اصلن جنون ندارد ...
۵۹	امشب قلم گم کرده‌است، در دفترم راه غزل ...
۶۱	دو زلف تو را من غزل می‌کنم ...
۶۲	دمی که نگاهت غزل می‌شود ...
۶۴	تا تو هستی و غزل هست، من و تو هستیم ...
۶۵	چیست روزه؟ یک نبرد تن به تن ...
۶۷	دلم به لطف غمت پیر شد، دگر نیما ...

۶۸	جای این پنجره‌ها کاشکی دیوار نبود
۷۰	غزل برای دل داغدار خواهم گفت
۷۲	در سر تربت تو با دل پرخون مایم
۷۴	آن شاعر، که شعر ترم نان نبوده است
۷۶	بی تو عادت کرده بودم، ناگهان باز آمدی
۷۸	آمد، نشست پهلوی یک بید، موسفید
۸۰	ز باغ و هر درخت خانه‌ام بوی پدر آید
۸۲	«فکر می‌کردم عزیزم، دیدم اصلن نیستم»
۸۴	پر از دردم، پر از زخم، کجایی مادر پیرم
۸۵	بیم آن دارم، که خراهان موقع می‌شوند
۸۷	تو یک دلیل اینهمه بیداری منی
۸۸	رفتم سر مزارت، رفتم که جان سپارم
۸۹	یک غزل دور از کنارت مانده‌ام، کی می‌رسی؟
۹۰	خانه‌ای خالی و هر شب عالمی سودا چنین
۹۲	زندگی بشنافت، یا من؟
۹۳	من آدم به خانه‌ات، مادر کجایی تو؟
۹۴	باده‌ی محبت را در پیله‌ی هوش
۹۵	من زمستان وطن را یاد کردم
۹۷	برگ خزان رقصان شده در بادها، در بیادها
۹۸	من خودم را گریه کردم، تالیم خندان شود
۹۹	خوشخبرانی خنده‌ای تقدیم کرد